Küçük Kum
Tepesi Mimarı
Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Kum Tepesi Mimarı

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın çölde, kum tepeleri dalgalar gibi kıvrılırken, Omar adında bir çocuk yaşardı. Sekiz yaşındaydı; küçük ve sıska, sıcak kahverengi tenli ve parlak gülümsemeliydi. Omar binaların nasıl yapıldığını öğrenmeyi çok severdi. Kerpiç duvarların yükselişini ve palmiye çatılı gölgeliklerin güneşi nasıl engellediğini izlerdi. Kemeğinde küçük bir alet çantası taşır, her zaman öğrenmeye ve inşa etmeye hazır olurdu.

Omar'ın evi yoğun bir kervan yolunun yakınındaydı. Bütün gün develer baharat ve kumaş taşır, tüccarlar birbirlerine seslenirdi. Ama yolda ne ağaç ne de duvar vardı. Güneş kavurur, rüzgâr sıcak kum savururdu. Omar, yolda yolculuk eden hayvanların dinlenecek yeri olmadığını fark etti. "Bir barınağa ihtiyaçları var," dedi. "Serin, sessiz bir yer."

Omar çöl binalarını daha yakından incelemeye başladı. Kalın duvarların odaları nasıl serin tuttuğunu ve geniş çatıların nasıl derin gölge yaptığını gördü. Bir çubukla kuma planlar çizdi. Çalışırken kırmızı baş örtüsü esintide dalgalanıyordu. "Küçük barınaklar yapabilirim," diye düşündü. "Sağlam duvarlar, serin gölge ve yorgun ayaklar için yumuşak bir zemin."

Ertesi sabah Omar alet çantasını hazırlayıp kervan yolu boyunca yola çıktı. Kumun sağlam, rüzgârın güçlü olduğu bir yer seçti. Düz taşlar ve kurumuş palmiye yaprakları topladı. Çamurla suyu karıştırıp kalın tuğlalar yaptı. İnşa etmek zor işti ama Omar sabırlıydı. Çalışırken şarkı söylüyordu ve güneş yükseliyordu.

Öğleden sonra ilk barınak hazırdı. Kerpiçten alçak duvarları ve örülmüş palmiyeden bir çatısı vardı. İçeride gölge serin ve derindi. Omar geriye yaslanıp izledi. Kısa süre sonra küçük bir kertenkele yaklaştı. Kum rengi turuncuydu, üzerinde koyu benekler vardı ve kehribar gözleri hızla kırpışıyordu. "Bu benim için mi?" diye soruyor gibiydi.

Kertenkele barınağın içine koştu ve uzun kuyruğunu salladı. "Ah, burası çok güzel!" diye cıvıldadı. Omar güldü ve beline küçük, örülmüş bir çim şerit bağladı. "İlk deneyen sen olabilirsin," dedi. Kertenkele gölgede güneşlendi ve diğerlerine haber vereceğine söz verdi. "Haber yayılır," dedi. "Serin gölge bir hazinedir."

Ertesi gün tozlu, gri-kahverengi bir kuş yukarıda daireler çizdi. Krem rengi göğsü yorgunluktan şişmişti ve bir bacağına ince kırmızı bir ip bağlanmıştı. Su ve gölge ararken çok uzağa uçmuştu. "Burada dinlenebilir miyim?" diye sordu. Omar başını salladı. Kuş barınağın kenarına tünedi ve yumuşak, minnettar bir şarkı söyledi.

Kuş sadık bir dost oldu. Omar'ın yaptığı her yeni barınağı duyurmak için şarkı söyledi. Omar yol boyunca üç barınak daha yaptı; her biri sağlam duvarlı ve geniş çatılıydı. Kertenkele haberi böceklere ve farelere yaydı. Kısa süre sonra her yerden küçük canlılar geldi. Serin gölgede dinlendiler ve mutlu kalplerle ayrıldılar. Omar'ın iyiliği büyüyordu.

Sıcak bir öğleden sonra uzun bir deve yolda ağır ağır yürüdü. Altın-ten rengi tüyleri tozluydu ve hörgücü yıllarca çalışmaktan hafifçe eğrilmişti. Sırtında solmuş kırmızı-sarı bir battaniye asılıydı ve boynunda küçük pirinç bir çıngırak şıngırdıyordu. Devenin yumuşak koyu gözleri yorgun görünüyordu. "Günlerdir ağır yükler taşıdım," diye iç çekti.

Omar deveye el salladı. "Gel ve barınağımda dinlen!" diye seslendi. Deve uzun boynunu indirdi ve içeri girdi. Gölge harika bir serinlikteydi. Deve yumuşak, mutlu bir homurtu çıkardı. "Teşekkürler, küçük mimar," dedi. "Uzun zamandır yaptığım en iyi dinlenme bu." Omar'a nazikçe burnunu sürttü.

Deve diğer kervan hayvanlarına Omar'ın barınaklarını anlattı. Kısa süre sonra eşekler ve keçiler uğradı. Kertenkele neşeyle cıvıldadı ve kuş çatıdan şarkı söyledi. Omar, küçük barınaklarının büyük bir fark yarattığını fark etti. "Düşünceli tasarım canlılara yardımcı olur," dedi. "Ve iyilik çölü daha dost bir yuva yapar."

Omar inşa etmeye devam etmeye karar verdi. Diğer çocuklara çamurun nasıl karıştırılacağını ve palmiye yapraklarının nasıl örüleceğini öğretti. Birlikte kervan yolu boyunca barınaklar yaptılar. Her birinin sağlam duvarları ve serin gölgesi vardı. Kertenkele ve kuş haberi yayarak yardımcı oldu. Deve onlar için fazladan palmiye yaprağı taşıdı. Herkes bir takım olarak çalıştı.

Şimdi çöl küçük barınaklarla bezeli. Kertenkeleler gölgede güneşleniyor ve kuşlar çatılardan şarkı söylüyor. Yorgun develer dinlenmek için durup Omar'a yumuşak bir burun sürtmesiyle teşekkür ediyor. Omar parlak gülümsemesiyle gülümsüyor ve alet çantasını okşuyor. Küçük bir çocuğun bile dikkatli düşünme ve iyi bir kalple büyük bir fark yaratabileceğini biliyor.

Omar'ın iyiliği kumdaki dalgalar gibi kum tepelerine yayıldı. Yolcular barınakları ve mutlu hayvanları fark etmeye başladı. Kırmızı baş örtülü küçük kum tepesi mimarı hakkında hikâyeler anlattılar. Omar sadece inşa etmeye devam etti. "Her canlı serin bir dinlenme yerini hak eder," dedi. Ve çöl herkes için daha dost bir yuva oldu.

Kertenkele hâlâ örülmüş çim şeridini taşıyor ve kuş hâlâ her yeni barınağı duyurmak için şarkı söylüyor. Deve sık sık ziyarete geliyor, pirinç çıngırağı şıngırdıyor. Omar gölgede onlarla oturup kuma planlar çiziyor. Su kapları ve yumuşak yataklarla daha da iyi barınaklar hayal ediyor. "Dikkatlice düşünmek ve iyilikle inşa etmek," diyor, "dünyayı değiştirebilir."

Ve böylece küçük kum tepesi mimarı, her seferinde bir barınakla çalışmaya devam ediyor. Hikâyesi bize hepimizin hayvanları korumaya ve dünyamızı daha iyi bir yer yapmaya yardımcı olabileceğimizi hatırlatıyor. Biraz sabır, bolca iyilik ve biraz düşünceli tasarımla en sıcak çöl bile herkes için bir yuva olabilir.